בענין סוד

Privacy in Judaism

טבת תשע"ז

YESHIVA UNIVERSITY
TORAH MITZION
KOLLEL OF CHICAGO

גאון לומר שראה שהכהו וכן קטן גאון כשאין פנאי להזמין אחרים כשרי" כדאמרי" פ' החובל (צ' ע"ב) ההוא דתקע לי' לחברי" א"ר יהודה הא אנא חזיתי" זיל שלים ליה ולפי רוב ההכאות. חרם למסור יחיד וקרוב כשרי" אע"ג דלא שמעו כי הלשינו אך רואי" כשמדבר למושל וכן צוה המושל על המולשן אמתלא אחרית. חרם שלא לקצין גליון ספר אפ" כדי לכתוב עליו. חרם שלא לבייש בעלי תשובה מעונם בפניהם. חרם שלא לראות בכתב חבירו ששולח לחבירו בלא ידיעתו אסור. ואם זרקו מותר. חרם שלא לקח נגיבות כגון תועבות או גביע ובגדים צואים וספרי תפלות ומשמשיהם מפני הסכנה.

תקנת רגמ"ה בין שהוא במדה" בין שאינו במדה" והאישה תובעת מזונות יחריטו כל היודע משלו וכ"ש כשהבעל בעיר שיקבל חרם שאין לו כלום ויפסקו לה מזונות על זה, הא דאמרי" (ב"ק ס"ז ע"א) עבד ואשה פגיעתן רעה הי"נ בחבלות אבל אם נהנה מגזל אשתו חייב וכתב רבינו נחשון גאון דהא שהם פטורי" הי"נו מלשלם-אבל מלקות הייבי" דאל"כ עבד הקל ואשה הבזוייה יהיו חובלים באנשים החשובים. שנים שחבלו זה בזה משלמין במותר נזק שלם (ב"ק ל"ג ע"א) ואח"כ שמין החבלות והבושת והכל זה כנגד זה ויש יותר משנים או מג' מבאחר. ואם נתעצם המכה ואטר לא בע" דין תורה יסלקו ב"ד את ידם ויתנו רשות למוכה ללכת להביאו בערכאות של גוים. א"ר המכה מי שחרף אביו יעשו דין למוכה שלא מצינו שיש לנו להכות מי שמחרף אביו.

תקנת גאונים שמע שהלשינו אם יש הוכחה ואמר מולשן למושל דברים כדי להסיר עצמו מן המלשינות ובדברים שאמר להציל עצמו [הפסיד חבירו] אין זה [מציל] עצמו במטון חבירו והראשון נקרא מלשין בכל דין וקנס. תקנת קדמונים שיעשו לאחת מן הערים בהזמנה לתובע שירד עמו לדין באחת מן ג' הערים הסמוכות שיש שם ב"ד ולא יוציא מנה [על] מנה לילך ולבקש חשובי שבמדינה ואם יש אדם חשוב בקרוב יזמינו על פיו. גם בתקנות אלו יש שאם מצאו והזמינו בפני [ב'] עדי" לא יסרב מלבאר לו ללכת באחת מן ג' הערים לדין. גם הקבלה כך היא מתקנת ר"ג ללכת לב"ד הגדול ושליח ב"ד גאון כבי תרי לומר שרצה להראות לו ההזמנה ושא"ל בשליחות ב"ד שיבא לב"ד בא' או בב' ימים שא"ל השליח והנתבע יבחר אחר משני ימים כי כן התקנה ואם יסרב ידינהו הקהל ע"י השליח ויש כח לתובע לבטל התמיד באותה עיר לכתוב לו ההזמנה בעיר שיכרור הנתבע באחת מן ג' ערים ויכול לבטל ב' תפלות כשילכו שם עד אשר ישבו ג' מהם לב"ד. ואם לא בא אליהם יכתבו שלא בא. רגילים לברך הקהל אחר נטילת חרם כדאמר הקב"ה למשה כיון שקבלו ישראל את התורה צריך לברכם שנאמר ולטוכיחים יגעם ועליהם תבא ברכת טוב ולכן נכתבה וזאת הברכה אחרי אתם נצבים. סיומא תקנת רגמ"ה.

דרכי תשובה.

אמר ר' יצחק מיום שחרב בית המקדש נוטל טעם ביאה בבין איש לאשתו וניתן לעוברי עבירה שנאמר מים גנובים יומתקו (סנהדרי" ע"ה ע"א). הגיא ר"מ אומר אדם עובר עבירה בסתר הקב"ה מכריז עליו בגלוי שנאמר ועבר [עליו] רוח קנאה (סוטה ג' ע"א). אמר ר"ל אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות שנאמר איש איש כי תשטה אשתו (סוטה שם). ר' אלעזר הזקן אומר אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורים ויתכסה שחור" [ויעשה] מה שלבו חפץ ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא (חגיגה ט"ז ע"א). ואם ניחם על הרעה שעשה הא לך תשובה לכל עון ולכל חטאת יסוד הרב רבי אליעזר בן רבינו יהודה כאשר קבל מרבינו יהודה חסיד אב החכמה בן רבינו שמואל הקדוש החסיד הנביא בן רבינו קלונימוס משפ"ר הזקן בן רבינו יצחק ז"ל והמה קבלו רב מרב גאון מגאון חכם מחכם הלכה למשה מסיני והיה האיש אשר עבר על מצות בוראו וחטא [יעיין] בספר הזה וימצא תשובה ברורה ובחונה כפי שחטא וימצא מרגוע לנפשו כי שבעה דברים קדמו לעולם אלו הן תורה, תשובה, גן עדן, וגיהנם, כסא הכבוד, בית המקדש ושמו של משיח (פסחים נ"ד ע"א) הבא על אשת איש עליו הכתוב אומר מעות לא יוכל לתקן (חגיגה ט' ע"א) ור' שמעון בן מנס"א אמר הבא על א"א ואסרה על בעלה נטרד מן העולם (חגיגה שם ע"ב). ואם ניחם על הרעה אשר עשה ימכול דין קשה כמיתה אע"פ שאמרו רבותינו (כ"מ נ"ח ע"ב) כל הזורדין לגיהנם עולין חוץ מטלשה שיורד" ואינן עולי" אלו הן הבא על א"א [כו'].

וזהו תשובתו הבא על א"א ישב בחורף בקרח ובשלג פעם אחת ביום או שתי פעמים ערום או שלשה פעמים עד מכורו עד שיוכל לקרא פרשה ראשונה [של שמע בכונה] ככה יעשה כל ימי החורף בעודו חי בכל יום לבד מיום השבת ויום טוב ויתענה כל ימיו [וישא] שק סמוך לבשרו ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ושכר לבד שבת ויו"ט. ואם אינו יכול להתענות בכל יום יתענה שני וחמישי כל ימיו ככה יעשה ויתודה פשעיו בכל יום בבכיה פעמים משום דמודה ועוזב ירוחם. ובקיץ ישב בכל יום ערום פעמים בגמלים שדוקרין שקורין און מייש"ן

אַמייזען

(2)

נלאה מהמתנו לומר מחכל נכלל בכפוק בין מה בהכה תחלה בין לדברי מקבלנים ומהי מיתי לומר מסכיה דברי ונחלק עליו כל שלא מנינו בכיומים כך כ"ם ממנינו בהריה בגמ' שכתב הותים וש"מ בעיקר הדין אין ספק דלכ"ע רחוכן זה רחוי לעונש ורחוי לכ"ד לספרים נלאה הנעיר חיים שכתי

1 סימן מז בדרשה: לאמר שחלוני על רחוכן שהיה שלה בתב חתום עם חרמות עליו לזר לעיר אחרת ובהגיע הדין לאותה העיר בא לו ונטל הכתב עם כתבים אחרים ועתה ונכנס הכתב ולא נתנו ליד מי שנשלח אליו ונשאלו ממני מה דינו ולזה

5 אומר בקצרה דומה רחוי לייבר לנוי שבבר גודע והוכח בקבר הבלבו בפ' קיו מתקנות רבי נרשון מאור הגולה עם תרמות קדמונים שהובה שם שלא לרחות בכתב ששלח אדם לחברו בלא ידיעתו ובלא רשותו וכן רבינו לכתוב כאגרת ולזר מה"ם דלגיה ולפי הכל מבתמה שלוי שעשה זה היה לשום תועלת המגיע לו מזה הפועל והזה ליה דמשתמע שעל חברו בלי ידיעתו ואפי' לדבר מגוה ובדרך שאה

10 מחבור וכמו שכתב הטור א"ח סי' יד ולא ולבטל שלית חברו בלי רעתו יש אומרים שהוא מותר דריחה ליה לאחים למעבד מנכס בממונייה ובלבד שיקפול אותה אם מצאה מקופלת וכ"כ רבי ירחק דאם לא החזירו מקופל ורחי לא ניחא ליה לאחריה והוה ליה שוש שלא מדע והוי גזלן וכסמ"ק והמרדכי

15 החמיר ויותר דבטלית מקופל כיון שהבעל מקפלו גלי דעתיה שמקפיד בדבר מלהשאילו הרי דלכ"ע כל דלא ניחא ליה

20 לאחריה אפי' בדרך שאלה ודבר מנוי אסור והוי כשנחל שלא מדעת והוי גזלן כ"ם בגדון כזה שאדם כותב חודתיו באגרת שלא חתומ' ואחר לזר והוא ג"כ חרם קדמונים הנס שבשמותיהם

דבון המתבדים לפתוח נכתב כתב של אחרים

ה"מ רחוי לגדוד גדר ולייבר למי שנעשה כזה בכל בעיניהם

25 ומה גם אם גרם היזק לבעל הכתב והן אמת אם גרם היזק הם אמר שמייב לשלם הנזק שגרם מדיבת דגרמי הבה לא נתבאר מהלנו בזה הכלון בהיזק חוכן היה היזק ואיך נעשה זכבר מדע דגרמא בהזיקין פטור וכדינא דגרמי בלא כלום ודיין דינא דגרמי אך בעניין דינא דגרמי אך הוא יש חילוק דעות וכמו שהביא הטור א"ח והרב בי סי' שפ"ו והרב בת"ה

30 ג"כ כתב בזה בפ' שמ"ו ובפ' שט"ו ובבר כתבנו באורך במקום אחר אך עה לא אומר דין גרמו בעיקר הדין בבר נודע לכל מקום דאיכא פלוגתא והפיקא אין מוציאין ממון מיד המזיק והנה בעניין דינא דגרמי לרי והלאם ופטר רבותא נרך מהזיק ועשה מעשה בגוף הדבר ולהבי גבי הזורק כלי מלאם

35 הנג והיו כרים וכסתות תחתיו וכא אחר והלק הכרים לרי והלאם ושלאבר בטור גם המהלק לפי שלא עשה שום מעשה בגוף דבר הבזיק ועוד חלקו הוס' בשם רי כ"חלוקים שאינו חייב בריבה דגרמי חלא בשהוא עצמו עשה ההיזק לא שגרם שנעשה עי' אחרים וגם שיהא בריה היזקא וכתב הרב בת"ה

40 ובעיקר שיהא בריה לגמרי מכל וכל ועוד חילוקו דבעיקר שיהא ההיזק מיד בשעת מעשה ולזה החילוק הסכים הרשבא בתשו' ורי"נבא כתב שריבה דגרמי סוא מחזורת קבם ולא קבם אלא בהיזק המגיע ורגיל לבא עי' הדבר אבלי שבזה הגדון ליבא כל הני מילי דבעיבא בחלון דליבא חיוב מדין דינא דגרמי

גם בזה כתב הרב מהלשלמים ס' ת"ם אך ק"ם רחוי לי שבא לי' מעשה פועל בזה כיון שעבר על חרם קדמונים דלבלי גדר ועוד אלף שאחרו גדמא בגויקין פטור הייתי שאם עם לא בעור מתשלומין אבל לכתחלה אסור לגרום שום היזק ולכן בפק שבועל אם רוב פעמים גורם היזק רב לגלות סדרת אחרים ואף אם לא יהיה בממון יהיה בדבר אחר ולכן רחוי לעבות סיג ולגדור גדר ולייסר למי שעשה כזאת כפי הכל לכ"ל נורך לפי הענין והבעלים ישמעו וירחו ומה גם שהגבר אלו שהיה זה בעיר בלונדרא ועל והתפורסם אלינו הית עיר נאמנה אלאתי מעשה אבדק אם הנעיר חיים שכתי

סימן מח בדרשה: לאמר שחלוני על רחוכן שהיה עומד בבית הכנסת ואומר שחרית ומכבם שמעון ואמר על רחוכן בלשון לעז מרים מיסטי כופר ועל זה ברוח רחוכן לשמעון והשיב שמעון מרבה ואומר שמעון שמה שקרא לו כופר רבה לאמר כפוי טובה ומשל המומל אם כמה שהשיב שמעון לרחוכן מרבה אם חל נדוי על רחוכן או לא ולזה אשיב ואומר כי הדבר פשוט דהא תלוי אם מה שהיה רחוכן לשמעון תחלה היה כדין או לא אם הדבר היה כדין ודאי הנדוי הראשון שהיה רחוכן לשמעון הוי נדוי ומה שהשיב שמעון לרחוכן מרבה אינו כלום אך אם בשעה שהיה רחוכן לשמעון היה שלא כדין אז חל הנדוי הב' שהשיב לו שמעון מרבה וחייב רחוכן לפיוס הנדוי וזה נלמד מהמרדכי עובדא דר' אלו מנלחין ריש לקיש הוה מכטר פרדסא אתתא ההוא גברא ונקיט אכל תחתי דמתא כיד קלא כו' אמר להוי ההוא גברא בשמתא אמר ליה מרדכא כו' אתתא לבי מרדכא אמרה ליה אלו הוא נדוי אלא נדוי כו' ובתב הטור לי' בשו"ל ול"ל הרמה הביאו באבל פירות ומ"מ יהא בנדוי השיב לו מרדכא הוא יהא בנדוי אל שבי הוא נדוי ולא אל הראשון וכן כל כיוצא בזה אחרו לאחרו אלא כדין ואמר לו חברו מרדכא והרמכם ז"ל פ"ח מה' ת"ת מנה מהדברים המבדלין את האדם המשם נמי שאינו חייב בנדוי והרמב"ן ז"ל השיג עליו ולוקח המתנדה שנדוי והקשה על הגאון נדוי אבל כית דין אין נוקקין לנדות והלמך כתב על דברי הלמכם הבימו הרב בכף משנה ז"ל ובלבד שיהא זה שאינו חייב נדוי ת"ח אבל אם אינו ת"ח לשם הזה חייב נדוי הגמרא כו' הלא אם כי זה ת"ח לע"ה בכל בזיונות שבעולם אין מבדין אותו דמתחיה דלל אין רואים דשמא נדם ת"ח כו' הבונה מדברי הלמך דדוקא בשבייהם ת"ח אז שבייהם אינם ת"ח אינה לבך דינא דהמגדה למי שאינו חייב בנדוי הבל אם הראשון ת"ח והב' אינו ת"ח ליתא לבך דינא וכן כתב רבינו

ירוחם בשם הו אבר הבימו הרב בי בפי הל"ל

אמנם יש לי נמנוס בזה בדברי מהרי קולון בשרש ק"ע הבינו דברין הרב כי בם הל"ל ז"ל יר' לע"ד דאשי נאמר שהקטן יכול לומר מרדכא נגד הגדול ממש הייתי דוקא שנם הוא נורבא מרבנן כ אבל הם הוא ע"ה אינו יכול לומר מרדכא אמנם כבר פירשתי לעיל דוקא לפ"ד דבריך שהמתבדה ומרבו אבל לדברי האומר פנ"ד נוקקין לו וחייבים לנדותו אפי' שלא בדהן האחר יר' לע"ל דלא פנה ת"ח לא שבת ע"ה ע"ם ויש לפקפק דאיך פשיט אמר דלמ"ד דב"ד חייבין לנדותו ל"ם ת"ם ל"ם ע"ה עהרי הדבבה ז"ל הוא ממנה מהרבים

מחייבים

לעניהו קבלו וכשקבל המקומות פליגין על הסעד
לחנות אם עתה והגיהו מעצמו חייבים הנעלים
לגלות לו סודו אבל מעצמו טלא מדעתם לסלק
כיורד לתוך שדה חבירו ונטעה שלא ברשות בשדה
ועשויה ליעבד שלומלין כמה רבה ליתן בשדה
לנטעה הנוהן לו עכ"ל ותשו' זו הביאה תרן כי
נתמ"ס ס"ל כ"ת ר"ת בהגהה שב"ס ס"ו יע"ש
וסכל"ג נתמ"ס שם סימן ס"ו אות ח"י ובכל"ג
סי"ל סימן דמיה הגיהה אות י"ג והרב סו"ג ביו"ד
סימן רע"ב ס"ק ו"ן יע"ש וכל הרבנים הכל
כמסכימין חמו' מרבי"ן הלנו מבאיאה כלי שונה
אחר החכמה כלל לסמ"ם לחלי הלכתא

דרדי לך כמ"ת מרבי מרבי"ן דשם עתה
מנגנו ישיה מיקר והגיה מצרו על
חבירו ותקנו הגיה ז"ל חייב לנעלם לו מכרו לחוי
ביחיד לזרע עדש חבירו ונטעה שלא ברשות בשדה
המעוויה ליעבד בשלומל כמה רבה ליתן כו' ונוחלו
ולא אם יתנוים לא מבעיא אם הוא פליגו מכר
מחקבל המחאי יחייב לנעלם לו מכרו שלא אפילו
אם הוא תנאים וס"ל מתחל עם כל זה מרבי"ן לנעלם
לו מכרו בין פליגו מכר מקבל כי אם על הנהה
בטמר נלל מכיע ומכוע נלוחו הסדר מקורו נו
דוקא ולא בכל הס"ח כולו ובכר כאב הרשב"א ז"ל
דסכל לפי חנ"ג המקומות, ובמקומות הנגב
הכי הוי לחיות הסוכר הכיזהו בלבד להנים ומגיהו
בסיהשנוע לבל וכל זה שלינו נחוג להנים ומגיהו
הוא נוטל מכרו מסלם

ועוד מי להכיה ראיה מדברי מור"ם מבנה
נתמ"ס סימן רס"ל סעיף ל"ב עם הרן
בית יוסף' זכי לייני נגירות שכתב ז"ל וכן כל מנהג
עם מכירו פעולם אז מוכם לא יוכל לחזר נמיגם
ע יתן הוליל ולא נוחיך אלא נ"ך ליתן לו מכרו
יע"ש ואל"ל כמו בקה"ן בכל מצוה מכה אז פעולי
הגיהם אם"ם ומה גם כי מתבטל מתלאכתו דודחי
דחייב לנעלם לו מכרו ומע"ם בחמו' הרב בייו אומם
מ"כ סימן נ"ח יצ"ש ועיין בס"תם נמתם כל מי
ח"ג סימן כ"ד בס"ל

דגב כי כי מי' להלכם ולמעשה כי דאוכן מה
כעל אם' עלה מוסל החיוב לנעלם מכר
המוכר והמגיה בין אם המוכר והמגיה מקנו אחחו
גיליעם הנכוי ביוכלתי יליעזם ונלתי יליעם כעל
אם' ל"ע בס"ת אלו אל כמ"ג אם ירם ס"ת מאכו'
עתחיוב מיסל עליו לגיהו, ברב כמוקמים נמ
יורחם נתלם הכמוהרא לאיליע לא שיעזה ג"ח עם
אמיים לחקנו מהים לו נמ"ח רחם כמ"הב אם יש
יכולת כילה ואם אין יכולין כילה אז אם אינו מה
אין כילינו לכוף אותה כהוראת מו"ה הגהול אור
מאיר"ם ז"ל ועל מגיכור מוטל עליהם לחקנו ובכר
ביקבמו בעני"ן נם בפרט זה ע"ל מנ"ה ז"ל בפרק
שוב הגנ ס"ח אם אמרה חייבת אי לא כמ"ל ל"ל
סימן ע"ו בס"ל ואכמ"ל

סימן מז

נשאלתי כאמר מיכני עתים טיב לו
עסק עם נוי ומעמד כילו
אירע מתמ"ל יעמה לו אינם עולם בחמתו וכם לילו
בחב מסגוי שעלם לבוי מבירו נרוגם זה כישראל

לא נחה לבורר עייתו לבל יוקבו מנוי אי. אינם
בנים אישו'לו לא

תשובה לכאורה היה מראה דמוחר כמי
דברי הסמ"ג פרק מנו"הבדות
שכתב ז"ל ומה מוחיגים לב אב על מחאנו' לאיבל
חרם לר"ג נראה דאם המחם המאנרם יודע שיש
חרם ר"ג בנה לאם אכילו לא היה מאיר פרשה על
המאנרת החרם בר מעכל ואחילו חיתה מאינו
מנולה המוקם כו' יע"ש נראה דעיקר החרם שחל
הוא בברסוס על המאנרת מה לא"ה דליכי דשיתם
כלל נראה דמסר לבפרי חבל מלבון מהבית הרב
כנ"הב בסימן ש"ל הנ"הב אום מ מכתב יש חרם
ר"ג שלא יפיה כו' ואצע"י מתו על מיגליהו אם
היה כחוב ע"ג וכגי"ן דרנת"ה אמר"י מהאיש
פרסם כחרם על מאנרת לאו בר מחכל אם המוקם
יודע שיש חרם דרנת"ה אוא בחרם כו' והבית כל
זה מלטון הנ"הב הנגה ויש לעמוד בזה שיש מיגוי
כין מ"ש מכנ"הב בסם ס"הג לת"ש בסי"הב גופיה
יע"ש

ומ"מ מאם דעיקר הדרם הוא שלא יעבה
מאנרת נגלא דשיה מכירו וכ"ל
לחליה נסמר הבלבו סימן קי"ו ובסמר בחר הגולה
סס"י סל"ל ע"ש

ומעתה יש לנו לחקור מאיזה סעם אמר
ר"ג דבר זה ליאם נאמר מעוים
מ"ם ז"ל ע"ש ואחבאר לרבן כמיך מאין דעלן מאי
כמכרן לא אמכיל אין אסור זה כי אם בישראל
לבל אבל לנוי מיחר ועיין בס' הלקט אם מ"
קת"ל מיום זכבן בכי נא בזה נישראל הם לם אינרם
ואוסם מיהיה לו מקן בא אז אינרם ואם יתחנם
מיכא מ"ם ואם יתנ"ב בידו יהיה לו מקן ובריב
האיקון הוא מורר ונירה לרוח אז מסיל לים יע"ש
ובאן כבר לא מיכא זה מהרי מאינרם לו יונא
מעלה לישראל דהוי כמכיל מנשו כל יום ואכסר
לגם בישראל כאינ יהיה מיהר כיון דאיכא מעשה
מנולו ומניקו ועי"ל בחב זה יחכרר המתחי
ועוד כל דגי"ל דהוי נגוי לדעי הלקט ז"ל מסגם
מכרב מם בסימן רנ"ו מכתב דהע"ל דמרלעתה מ
אינרם מכירו אמילו בלא מנין מסוס סיס אינרם
לבקם ולמסם מסקרוהו מל מכירו ומ"ל לא חלק
רכיל לאחרים אז לגנמי יע"ש וכיון דאיסורו הוא
מס"ם לא חלק רכיל כעמך כתיב ולא כנוים ודוק

אבל אם יהיה אינרם מסוס נוכב דעתם
מכרוהו מהרי לא נרע מכנוכב דעתם
אינרם שלא הוא יודר מסור מנ נב דעתו מסם מהוא
כמנכוכי לנו ואם בלנו לאסר מסנ' זה הרי ק"ל
דאסור לגנוב דעת מכריות אפי"דעת מל גוי כנ"ם
נסולין דנ"ל ונס"ע ה"ם סימן רכ"ח יע"ם ובן אם
אינה כאינרם זה מסוה נגל כמ"ם מהרמ"ם נתכו"
ח"ג סימן מ"ו לאסור מנוש דהוי כאוחל מלא
מלעת דנגלן הוי אינ הרי ק"ל בחמ"ם סימן שמ"ז
ס"ג בת"ל לשואל מלא מגלן הוי ונראה דבאינרם
בגל אין מילוק כין יסר"ל לגוי כדק"ל בחמ"ם ריפ
שמ"ם ס"ב ופיין בס"ן ס"ל סימן ק"ן סק"ח
והכיאו הכר הב מם בחמ"ם סימן סמ"ח הנ"הב אינ
ל יע"ש ועיין עוד בחמ"ם סימן רכ"ב ס"ב כדין
מולה יכ בעקרון דהוי גגלן בנ'ופיין עוד להמ"ל
בחמ"ם

printed from Otzar Hahochma www.otzar.org

חקק ✡ חיוד סימן ✡ לב ץ

בז"ם סז"ל הי"ל סל"ל ד"לף סמוחר לאדם ליכנס לסוכה של סבירו סלא מלעתו דגי"ל לחינים דליעכיל מצוה כתמוניה והוא ע"ן כו' חלא דגי"ל דהיינו כ"ן מנבל הסיכה לתו סס חגל בשע"מהוא

5 אם תתיר דקמיל עליו סלא ידיעה סבירו מסיו וחכילאן בלי ידיעתו קה לבר.מוסכם מגל הסכר"ם מכ"ל ועיין להכי"ל ז"ל בחסו' מי"ל סימן קל"ם סחמיר לחפי"בשונו נריך כמרה יע"ם, ועיין כס' ברכ"י י"ל סימן מל"ל סעיף כ.ל"ג

10 **ועוד** נלע"ד לומר ד"לפי כשולם אדם חגרת לחכירו אפ"ל לחכירו אינה לו לו החגרת לגלות לבריה זיגרת לחחרים לחפילו כמה לו אליכה סוס ס"ל ולכו מטנה ונתן לכחוב החגרת סיבה חיסור לגלות כמ"ם כנמרה דכל הלומר לבר לחכי"

15 ה"ו הוא כגל חלמר על סימר לו כמרה ס"ה מר וכ"ם בלחיכה ננחי חו סול ויונה נוח כסחגלהו ופיין לרח"ל ורש"י בחלכים ח סימן ב ש"ם ונם חחה יודע חח חסר עשה לי יוחב בן נרוה כמ"ם מדרש קחות" סהר"ז הסס" מסלם לוב ביל חוריה

אהיה 1234567 אוצר החכמה כו' יע"ם

20 **ומיהו** נלע"ד דכגון לא דנ"ל מקה שהיה חיגרת הגוי הוא בכלי להניל חח ענתו ולהיות חניל מילם נרחה ד.בה"ג לא גזר ר"ג והחר נחור הוא וכלנד בלא יחודע לגוי

25 פעמה לבר זה לחיכה חיה, וחס יהיה הענין סנהחוולע לו היה כגוי עולה חו מסיעה שהיה עושה ליסרחל נרחה לחחיר בכל גוחה וכמ"דברים החיה חנ"ל מפוח לבר הלבד ובמניל מילם וחכה"ל כגלע"ל וחס יחרע ענין בזה ישרחל עם חבירו וכל ליעול רש ח מב"ל סיפחחו החיגרה חם יש כח

30 לב"ל בזה חו לא בבר גם זלחי ע"ן ובחבחי בפ"ם כעבר מסלי יש נדרים לבחן ובכחן ובח"ח

סימן

שאלה מי ירח שמים ומ"ח ויש לו מחשה מנ' מ"לי חרוך זחן רב למעלה מעמדים מנה מהיח נגופה ומרוביה ביטורין בנתקוזו חברים ידיה ורגליה והיח כלוחה בכיח ביולכחי ניחה והלשה הלחמונלח היטורין הללו בחבחוביה דבים עליה וגם בעלה הנ' קבלה בשבר פנים יפ"ח יטורי מעחו ולא מנבה חוחה חימיה חפי"רגע ח' לחטחו הנ' ומלדבה מרחה לו מיבה ולהבבה יחילה צלי שלח חנטשר על זחה, ועכ"ן מחשבה הנ' מרוב נערחה מיחה מחפלחם לה' מימיחה כי טוב חוחה מחייה כלי לגנם מערחה ובעלה וכניה הע"ח היו חפיטי'חוהה וחמיד כל הימים מין מביחים לה רופלים רבים וחרופו'רבוח חולי חעלה חרוכה למהלחה ושוטרין לח מערחה כלי לגרח חוחה כלי שלא חנטער בטוס לבר ויהי שום שלח לי לה לחטה הנחח היטורין חדיריים הסים ומרין שהיה לו מקולם עוד חוסיפו צרים לטורין רבים גדולי' ורעי' כחלה נחחלחים רבים חפרי ביוחס עלוכים ומנוגפח וחפי' הרופלים בבר נחיחחו מחטה ונערים מהחולחים עהיחה ג"ל חולי בעיים כמו שבריוס קולם עם רחה כמ"ם נגפ'

בחמו' טוה מיחחן ש' נליקי' חון עשחר מכות ומנגי' ונגעי'וחחלוחי' ועקה היח מכקפת מיחפלנו עליה טחמו' ונגרס מחחנגת לבעלה וכניה שהעה יבקשו רחני' על בבת ובעלה וכניה פגם כי נלחו מחחן מיטריטלה בע"ן מרוב מיבה ולהבה היוחס נדקה וחשיבה ליבו סומעין לה ולחדרבה הם מבקשי' ח"ם טילמלו בעלה לרפוחקה ומרבים בנרקוח ופיין ובפרוח ומחן לחחור לרפוחח יורנו המורה לנדקה חם יש פגם לחיסור לבקש רחמים עליה טיחחוח כלי שחכמ בעטה חו לח וחם ח"ל לליכה חים ר חם בעלה ובניה חסיב על חייה שהיה רוני' לרחוח בפיחקה הלם יוכלו לבקש רחמי'טלה חחוח ולא יעניחו להחו דילמה כיון לחין מקר למיח ע"ם הרופלי' ולין עוד חקים סחמה מדרבן עכב ח"ל חדרבה זהו נ"ל לפ

יורנו המורה ומכ"ם

תשובה הנה פשיט'ולחו דמי שמבקש רחמים ח"ו על חחר שיחוח כ"ם לחיסור נחור הוא חמי יהיה חויבו ומבקש רעיחו לפם החורה ניחחה כי חרחה חקור ם נחן רובן פחח מפחו והלה מבטוב לו מנוב העוב עמו לחם חכירה חחוני הקפידה החורה כ"ם על חבירה גופי ומ"ו לח נחבלו יקרחל על כך ועוד יש לחיסור לחר חטו' דלח גרע זה חמקלל חח חכירו ש"מי' לינו מזכיר כשם ה' חסור, כ"ם חם מקללו בשם ה' דהייב מלקות כמ"ם בגמ' פ"ק דשבועות ד"ל ע"ב והרמב"ם והטור והטע"ב גמ"ם סימן כ"ן יע"ש וכבר חבירו רש"ל בגמ' בקידושין דפ"נ רע"ן חם ר לחרם שיקרם הטה קולם בירחנה פחח ירחה בה דבר מגונה וחחנגם עליו ד.חמנת חחר ו.הכנה לרעך כחוך פרי דכסון זה כלל גדול ביחורה לחחזר נפי הלטה ובלשחו לחרו, ולפי"ן בגמ' ביבמו'ל"ן ע"ב דלא יפה לדם חטה ודעחו לגרשה סעליו נחמר חל מחרוש לח רעך רע ר"ע"ם וכסקי המיסקי' הטור והט"ע ר"פי ק"ט יע"ש, ובכר חמרו עוד בחצוח דרין סכ"ל. ונ"ל ור ע חומר כל הבבח חטה פליגה הוגנת לו עובר מכו' חעשה לחוין מטוב לח חקום וחטו' לח הטיר ומטום לח חבגח לח חמיך בלבנך ומטו' ולחבנח לרעך כמוך ימטו' ובו חמיך עמך דעחוך טוגה חוחה רוגה הוא סתגות ונמנח מבטל פ"ור

מהבולם עכ"ל

עוד חמרו ונ"ל כחגות לין רמ"ג ונ"ל הוא היה חומר הנוחן עיניו בחבחו שחמות ושלח חח חחוחה וכל הנוחן עיניו בחמו מיחות ושלח לה חבחן פוף קונרין לוחו נהיגס עליו הכחוב ח מל חומר נוחן בו ישול ומורן נדר ישבנו נחם עכ"ל הלי דמי שהשב על חבחו מחמו' ויקם חבה חחרח חדרבה מו הבמים עוסין לבכך כ"ם וכנר ערב מיל"ח נם' כש"ר כחב ונ"ל ולע"ג לחמבבה ריעה מין הקב"ה מנרפה לחנבה ומעניים עניו נרחה לבכח הוא מחבבה הלידיח ולא יגור חיגה לבור חו המלחה וגלי לעח ובסוטה ע"ם כל הנוחן עיניו בחה חחיגו מלו כו' יע"ש

ולעדין לומר להכח שחני לחיכח לחיסור לחו מדברי קבלה חל חמרוס הח רעך עדרש"ל עב החוסב כחבחו לגרשה וכל שבן כבחמות

printed from Otzar Hahochma www.otzar.org

אל הקהל

מכתב

לכבוד

מר אלעזר בן יהודה

ירושלים

אדוני הנכבד,

מאז ראיתי לראשונה את מפעלך הגדול בתחיית הלשון העברית, אני מלא הערצה ותקווה. הערצה – כי לא ראיתי מעולם אדם אחד, אשר יעמוד בודד ובלתי נלאה, ויעשה מעשה כזה. ותקווה – כי אם אדם אחד יכול לעשות מעשה כזה, אולי יבוא יום ויבוא אדם אחר, ויעשה מעשה כזה, וא

ד: שבעת ימים פרק ראשון יומא

עין משפט
נר מצוה

ה א סמג לאוין ט מג"ל סימן קט:

תורה אור השלם

א) עִבְרוּ אֶת יְיָ בְּיִרְאָה וְגִילוּ בְּרָעָדָה: [תהלים ב, יא]

ב) וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד יְיָ עַל הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שִׁשֶּׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן: [שמות כד, טז]

ג) וּבָא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו: [במדבר ז, פט]

ד) וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן וּכְבוֹד יְיָ מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן: [שמות מ, לה]

ה) וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה: [שמות כד, יח]

ו) וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם: [שמות יד, כב]

ז) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְיָ אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר: [ויקרא א, א]

ליקוטי רש"י

ששה בחודש. דסמיך ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי כדכתיב הגלילי דאמר כפ"ק מאי זה היה מעשה אחר עשרת הדברות ור' יוסי אומר לקבל עליהם עומדים ולא נתן לתלך בגוזר אלא לתלך בגוזר (שבת פו:). בעצה עליה. לקבל עליהם לומר ודאי ליכא דפליג עליה דמאי. דקתני דר"ל שנתברו הלוחות דלא נולדו עדיין ולא נגנזו עליה. ויכסהו. [illegible] ויקרא אל משה. [illegible] ויכסהו. [illegible] ויקרא אל משה. [illegible] ויכסהו. [illegible] ויקרא אל משה. [illegible]

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מסורת הש"ס
עם הוספות

(ה) גמ' שחלקו לשנים:
(ג) שם מר נמי לית ליה
א"ל לידי: (ג) רש"ש
ד"ה פנר וכו' מלמעלה
נמי מפתח גדול:
(ד) ד"ה סוף וכו'
חלונותיך הס"ד:
(ה) ד"ה מפיק וכו'
מגלין למבוי והמבוי
מקום: (ו) תוס' ד"ה
לקח בית וכו' כדי שיכנס
כל"ל ותיכת שלא נמתק:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' שחלקו לשנים
(ג) שם מר נמי לית ליה
(ד) ד"ה מפיק וכו'
מגלין למבוי והמבוי
מקום: (ו) תוס' ד"ה
לקח בית וכו' כדי שיכנס
כל"ל ותיכת שלא נמתק:

גליון הש"ס

מתני' ר"א מתיר. עיין
בר"ש רש נמרים:

תורה אור השלם

א) וַיַּשֵּׁא בְלְעָם אֶת
עֵינָיו וַיַּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל
שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וַתְּהִי עָלָיו
רוּחַ אֱלֹהִים:
(במדבר כד, ב)

ליקוטי רש"י

אפתאי. אפתומ"ן בנין
נמוך אצל הבית מגדל לו
מחמוריו (רשב"ם לקמן
סא.). שוכן שבטיו.
ראה כל שבט ושבט שוכן
לעצמו ואין מעורבין ראה
שאין פתחיהם מכוונין זה
כנגד זה שלא יצין לתוך
אהל חבירו (במדבר כד, ב).
בדי שתהא מצלה
מהלכת. אם תקרבה
חוקה כל כך מותר ואע"ג
שפופה מתחלש ומתפתח
(ויקל כו:). לקח חצר
ובה זיזין וגזוזטראות
וכו'. אדם הבונה בית לא
יבנה בשני קורות מקרקע
לרה"ר אבל אם רוצה בונה
בתוך שלו וכונה
ומוציא לאחר קורותיו לתוך
ואם לקח אחר וכו' וחזק
וגזוטרלות יוצאים לרה"ר
הרי הוא בחזקתה שבית דין
מוציאין לו שהרשאין בנה
לתוך שלו לא נתפיים עם
הרבים (שב כב.).

הגהות וציונים

(ה) בכת"י איכא טיפא
בונה צ"ל ב"ב ציר ביתו
ופותחה לתוך ביתו
הלא מרבה עליהן את
הדרך (עיין דק"ס אות
ל): (ב) בכת"י וברפו"
אפתא
(וכ"ה
ברשב"ם): (ג) בכת"
נוסף לא יפתח אדם
לחצר
הרבים (דק"ס): (ד) ת"ח
מה"ם וכן כה"ר וראש
ליחא (גליון) ולפמ"ש
השמטמ"ק בשם הרשב"א
ע"ש. מ"ר שפיר
הגירסא שלפנינו (פני
שלמה): (ה) עיין ב"מ